

[Arne Melchior]

til, hvad folketinget mener om Danmarks egen situation.

Med hensyn til besparelser kom hr. Stinus nu igen med denne travet om, at når der skal spares på andre områder, må der også spares på forsvaret. Jeg har endnu ikke hørt om nogen, der, fordi han har smalhans i sin økonomi, sætter sin brand-, tyveri- eller ulykkesforsikring ned af den grund. Man kan spare på områder, hvor det ikke er nødvendigt at have så højt et forbrug, men man kan sandelig ikke spare på de basale udgifter, og til de basale udgifter hører forsvaret.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Til hr. Arne Melchior blot dette, at det er korrekt, at jeg i mit første indlæg nævnte spørgsmålet om overreaktion. Når jeg holdt mig borte fra det i anden omgang, var det, fordi jeg ikke ønskede at gå ind på det én gang til, det forekom mig ikke nødvendigt, men jeg fremdrog et analogt problem.

Med hensyn til hr. Stinus' indlæg her for ganske få minutter siden vil jeg sige, at jeg konstaterer altså herved, at de radikale erkender, at grundlaget for Danmarks sikkerhedspolitik er medlemskabet af NATO.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Hr. Lasse Budtz sagde i anden omgang, at der ikke er tale om oprustning i Danmark. Jeg mener, at hr. Lasse Budtz tager fejl. Der er tale om oprustning. Oprustning er ikke bare et spørgsmål om, hvorvidt der er flere våben af den ene eller den anden type. Det er et spørgsmål om, hvorvidt det danske forsvar bliver stærkere, og hvorvidt NATO-integrationen øges, og begge de to ting sker. Indkøbene af F-16 fly var klart et forsøg på at modernisere det danske forsvar og modernisere det på en sådan måde, at man fik en fællesnævner i hele Vesteuropa. Det styrkede det danske forsvar.

Beslutningen om a-våben i december 1979 var også en af den type beslutninger, der styrkede forsvaret. Så jeg kan simpelt hen ikke se, hvordan hr. Lasse Budtz er kommet frem til, at der ikke er tale om nogen oprustning.

Hr. Henning Christophersen fastslog i sit første indlæg, at det land, der én gang har

bragt sig i afhængighed af Sovjetunionen, ikke kan unddrage sig denne afhængighed.

Jeg mener, der er tale om historieforfalskning. Hvis man ser på, hvad der rent faktisk er sket, kan jeg nævne en masse lande som f. eks. Ægypten, Syrien, Indien og Indonesien, som på forskellige tidspunkter har fået omfattende militær og økonomisk støtte fra Sovjetunionen, men hvor der ikke har været tale om Moskvadominerede politiske systemer.

Jeg mener da, at det i det mindste må være sådan, at man fremlægger de kendsgerninger, som fremgår af historien, når man diskuterer sikkerhedspolitik på dette sted. Men det er da klart, at efterhånden som konflikterne optrappes, og efterhånden som Vesten afbryder sin økonomiske støtte til en lang række lande i den tredje verden, bliver de tvunget over i en situation, hvor det eneste sted, de overhovedet kan få økonomisk støtte, er i Sovjetunionen. Og det kan – og jeg siger kan – på længere sigt give dem nogle politiske problemer.

Danmark er med til dette, og Danmark var med til det, da man for et år siden var med til at afbryde forhandlingerne om nye lån til Vietnam.

Så vil jeg gerne komme med en kort bemærkning i anledning af hr. Arne Melchior's tale om hele landets forsvar og om, at man da ikke skærer ned på sin brand- eller tyveriforsikring. Det kan da godt være, at hr. Arne Melchior mener, at det er hans brand- og tyveriforsikring, det drejer sig om, når man skal opruste og give større midler til militæret i Danmark, men det er i hvert tilfælde ikke min brand- og tyveriforsikring, og det er heller ikke den danske arbejderklassens brand- og tyveriforsikring, det drejer sig om.

Med hensyn til dagsordensforslagene vil jeg gerne spørge hr. Lasse Budtz, hvorfor det egentlig er nødvendigt at bekræfte Danmarks tilhørsforhold til NATO. Så vidt jeg ved, har der da ikke været sat noget spørgsmålstejn fra flertallet i denne sal ved det tilhørsforhold. Skulle det nu lige pludselig være nødvendigt?

Forslaget fra Danmarks retsforbund, der bliver støttet af socialistisk folkeparti og de radikale, mener vi er ensidigt. Det er derfor, vi har stillet vores eget dagsordensforslag, som ikke bare fordømmer Sovjetunionens invasion og tilstedeværelse i Afghanistan, men som også sætter det ind i sammenhæng.